

TÁROGATÓ.

Vegyes tartalmu lap.

a gazdasági egyesület, vidéki- és városi növegylet, s a Szamos-Tisza hát közlönye.

<p>Megjelenik: Hetenkint egyszer szombaton reggel.</p> <p>Szerkesztői iroda: Várutca 53-ik szám első emelet.</p> <p>Kiadó-hivatal hová a hirdetések és előfizetési pénzek utasítandók: templom-utca 548 sz.</p>	<p>Előfizetési feltételek: Helyben egészévre 4 ft. félévre 2 ft. negyedévre 1 ft. Vidékre postán, egészévre 4 ft. 50 kr., félévre 2 ft. 25 kr., negyedévre 1 ft. 13 kr. Egyes szám ára: 10 ujkr.</p> <p>Zombori Gedő felelős szerkesztő.</p>	<p>Hirdetések ára: három hasábos petítor egyszeri hirdetésnek csak 4 kr. kétszerinél 3 kr. háromszorinál 2 kr. Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr. A nyilttérben a háromhasábos petítor beigtatási díja 20 kr.</p> <p>Kiadó Kovács Márton.</p>
--	--	---

FELSZÓLÍTÁS*)

A Szatmármegyei takarékpénztár felállítására megbízott küldöttség, mely tisztelettel hívja s kéri fel mindazon hazafiakat, kik tőle felhívásokat vettek, hogy működésük sikerét, a jövő april hó 8-ig Szatmárra t. Gyene Károly urhoz beküldeni sziveskedjenek, — a később beküldendők figyelembe nem vétethetvén. A részvényt aláírt hazafiakat pedig, mint társulati tagokat, a kidolgozott alapszabályok megállapítására, s a további intézkedések megtételére, ugyan april hó 9-én d. e. 10 órájára Szatmárra a városháza nagy terembe hason mély tisztelettel felkéri s meghívja, — kijelentvén, hogy a megjelenő többség határozata s intézkedése mindenestre törvényszerűnek fog tekintetni.

Szatmártt, mart. 10. 1863.

**B. Vécsey József.
Gr. Dégenfeld Pál.
Ujfalussy Miklós.
Gyene Károly.**

FELHIVÁS.

A „Kölcesey szobor“ra kibocsátott iverkezelését alul irt vállalván el, azon tisztelt honfiakat és honleányokat, kik nemzeti kegyeletünk e nyilvánításához buzg-

*) A fővárosi és vidéki lapok Szerkesztőségét tisztelettel kéjük, hogy e felszólítást lapjaikba felvenni sziveskedjenek.

lommal és áldozatkészséggel járulni, iverket elfogadni s gyűjtésben fáradozni sziveskedtek, valamint azokat is kiknél iverke aláírás nélkül vesztegelnek — tisztelettel felkérem, hogy iverkeiket e hó végéig hozzám Szatmárra beküldeni sziveskedjenek, hogy a szobor — bizottmány magát tájékozhassa kelőleg tovább intézkedhessék,

tisztelettel

Gyene Károly.

ISMÉT A SZATMÁRI VASÚT!

(Vége.)

A mi a Strategiát illeti, én katona nem vagyok, ahhoz nem is nagyon értek; azonban azt hiszem, hogy e tekintetben sem áll utólsó helyen a szatmári vasút a fentirt irányban. Nem tagadom azonban, hogy a strategiát másodrendű dolognak tartom. Ki magyarázom magamat. Egy hadvezér, mikor működési tervét elkészíté mindig a meglévő adatok szerint teszi azt, és nem állít elő újakat; p. o. látja s érzi, hogy jö volna ha fedezetül egy erdő, vagy egy folyó vagy moesár volna, azonban nincs; mit csinál? teremt oda, önként, tolyót vagy moesárt? koránt sem, — hanem úgy idomítja tervét a hogy a természeti fekvése a vonalnak vagy térnek való-ággal létezik, s engedi.

Ilyen formán gondolkozom én a vas-

utról is; ha Debrecentől Szatmárig, Szigetig, Dé-ig, Kolosvárig és Besztercéig megvan a vasút, és háborus világ lenne, akkor bizonyosan az illető hadvezérek ahöz képest tervezgetnék hadi operatioikat.

Tehát a haszna, s ennek egyik alapja a statistikai adatokon nyugvó forgalom ki mutatása a fő. Epen így szükséges kimutatni azt is, hogy körül belől egy mértföld hosszú vasút mibe kerül; s így mibe kerül az özves tervezett vasút is. Erre nézve szükséges tudni, hol megyen el a vasút, milyen hosszú lesz az, milyen magas töltés kell alá, vagy milyen hegyvágások kellenek, milyen és mennyi hid szükséges, mily és hány épület kívántatik; mi a napszám a vidéken, miféle és mily árban kapható anyagok vannak, kő, téglá, kovacs, mész, fa sat. mi a földértéke hódanként sat. és az így kiszámítandó özvegből mi az, mi az egyesek és testületek által felajánlatván le vonandó lesz.

Hogy ezeket e-ak egy szakavatott egyén teheti, az első tekintetre is látszik; tehát szükséges egy technicus, ki mindezeket teljesít-e, magában értetvén miszerint most csak a nagyjából lehet ezt tenni, nem pedig a legkisebb részletekben. E tekintetben nem nagy könnyebbség az, hogy a Debrecentől Szatmárig jövő vonal, Mihályfalva felé is, de Acsád felé is még 1848-ban tracirozta-

TÁRCA.

Kölcesey Ferenc.

Tiszaparton, rejtve vagyon
Vadvirágos sírhalom,
Megismered: itt megered
A madárdal alkonyon.

Ide szállt a jóktól áldva
A nagy dalnok, s hazafi.
... E hon földét megszentelék
A nemzetbüles hamvai.

Bús csalogány fölzkogván.
Magsiratja a dicsőt;
Bár évszázak jönnek-szállnak,
Fényében nem sértik őt.

Halántékán a borostyán
Hervadatlan diszeleg,
Rabló kézzel az enyészet
Hozzá nyulni fél... remeg...

— Barna éj l, fényesedjél
Benned ég a bölcsesség!
Mély esenedben hadd teremjen
Nagy gondolat, s lelki bék'l..

Oh fedezd el szent kezeddél
A dalnokbüles perceit,
E föld zajgva ne zavarja
Boldog élményeit!

Mig a barna éj hatalma
Mást álomba szenderít:
Addig rá, a babér fája
Lombot hullat, fényt derít.

Sirja körül seregbe gyül
A nemzet sok hü fia
Emlekének, hirnevének
Nem szabad elmulnia!

Nemzetünknek, emlékünknél
Szent Mekkája lön Cseke.
Van-e ki e sir fölibe
Bükönnyet nem öntene?

Dicső lelke fényt lövelve
Közöttünk mint nap ragyog;
Pora ott lenn, hadd pihenjen
— Áldjuk a bölcs dalnokot!

Kállai István.

KÉT PRÓBA.

Történelmi beszély.
(Folytatás.)

Klotild egy karszékbe hult, s eltakarta szemét, hogy ne lássa a bekövetkezett csendben előbútt rémeket, mik gúnyos arccal úgy tetszik árva szívet vérig csipdesék.....

Szarvadi ezt szeméremnek vette, mert pár perc múlva elégtülten távozott. Együtt maradtak a szív könye és a durva parancs szava, hogy járja át a szívet, hervassza el az érzelem s öröm minden virágát, hogy tegye kopár temetővé a szívet, hol csak egy halottrabló jár, mely fölássza az emlékezet kezével a mult behantolt sirjait, bétémeti az életet, hogy kiássza majd s elvigye zománcos ékeit.... Ez a kétségbeesés!...

Miért mutatnám e jelenetet, sem rajzban sem élve ne lássatok ilyet soha!

— Jó leány ne sirj, ne kérj hasztalan, a köny csak edz, s nem lágyít vakult szenvedélyt.

Az fáj, hogy: épen akkor öl, mikor életet akar adni, fáj, fáj, de világot hiában gyujtasz, hol a szem-világ kristály lencs-éjére — az örök setétség — már rávoná szürke fátyolát....

— Sirj! sirj! nagy halottad van — egy egész élet! Sirassad három boldogságnak kialudt fáklyáját.... Sirasd, sirasd!!!

III.

Halavány éjen mécs világánál túl a szép Klotild. Könnyes szemet, bánatos arcát elrejtí kis fehér kezével, s elfojtott zokogással sir.

— Hulj le, hulj le életem virága, szakajd le homlokomról bútól súlyos arakoszoru, mintha méreg volna, bódít minden szirmod, s mégis ha tudnám hogy megöl... kiszagolnám belőle a halált. Ki minden ékét eldobta értem, kit szeretek, annak élete kér boldogságot, tőlem, ki csak zokogni tudok.. Tudhatom-e őt boldoggá tenni? Ha látni fogja arcomon a sűrűn hulott rejtett könnyek nyomait, és ha látni fogom arcán a boldogságot, nem fog-e rémitőbben kinzani atyám utánam zúditandó átkának s anyám elhagyott sirjának emléke?! Oh ez emlékek fölfogják verni lelkem csendjét, s mintha minden röget lelkemre dobnák, fog fájni nekem az a messze hagyott kis sirdomb, ki egye

tott, és e munkálat folytán saját magától a magyarországi vasúttak akkori fő mérnökétől, a böldeg emlékü derék Hieromini úrtól hallottam hogy e vonalon egy mértföld kevéssel került volna többé 200 ezer pengő forintnál, le nem számítván az ajánlatokat, és így Debrecentől Szatmárig 14 mértföldre, mintegy 7—8 millio pengő forintba.

Azonban mind ezeknek kivételére felsőbb engedély kívántatik; de én hiszem hogy valamint hazánk más vidékén is magánosokból alakult társaságoknak megengedett az ily előmunkálatokat, sőt ezeknél többeket is telyesíteni: úgy e vidéktől sem tagadtatnék meg a kellő engedély.

Igen természetes, hogy még az előleges tervezés és kivitel közt nagyon nagy a különbség; meglehet, hogy az előleges tervezés még meg engedtetnék, de már a kivitel-megtárgadtatnék, ez esetre is készen kell lenni, s az alakult vagy vezető társaságnak el szánni magát arra, hogy az előleges költségeket minden esetre viseli; még ekkor sem tartanám részemről elveszettnek a költséget; mert hitem és reményem, hogy Szatmárnak előbb utóbb lesz vasútja; s akkor a későbbi kor is felhasználhatja, a most szerzendő adatokat. Hogy, akár a társaság, akár a gazdasági egyesület öszvesen mindenkor és mindenütt nem működhetik, az önként értetik. Kell tehát megbizni valakit, a ki ez ügyet a lehető nyomatékosan vigye és képviselje. E vezetőnek e képviselőnek kell azután értelmes buzgó és nagy befolyásu embernek lenni, a ki mindenkor meghallgatva legyen, s kinek szava nyomatékkal is bírjon; nem tehetünk mi úgy mint például a mi urbéres közönségeink egy némelyike szokott, hogy egy invalidus bakkanosost keresnek és fogadnak drága pénzért, a ki panaszelevelleiket Béc-be vigye.

Már a nagy gróf a szatmári vasúttat mint hazánk egyik szükségét emelte ki és jelezte meg; s ha a körülmények 1849-be meg nem változnak egy pár évig: Szatmárnak vasútja van, — de akkor másképp volt meg írva.

Tekintünk szét az országban, mindenütt minden oldalról tevékenység munkásság, magát, csak nálunk te-pedés, nálunk pihenés! Az általam kijelelt pontok s azok

iránya olyan — mindnyájan ismerjük — mely minden tekintetben versenyezhet a fő vonalon közül a mellék két tervezendő vasúttal; sőt maga a kormány is nem csak birtokainál hanem a só — arany és ezüst-bányáknál fogva közéről érdekelve van; mozogjunk — mutassuk ki mind ezt; én hiszem, hogy sikere lesz, és e siker biztosítására a fentebbiekben mondtotam el nézetem szerint a logikai egymásutánt. Vajha az illetők előtt pártolásra találma!

Szatmár febr. 23 1863.

Sz. I.

Elmélkedés a szatmar-megyei, s egész hazánkbeli román érdesek felett.

IX.

Gyarló az ember! Engemet eszméim tovább fűzésében bántólag háborított meg, s hiszem sokakat velem együtt felingerlett a Concordia ez évi előfizetési felhívásának programja, hogy van-e okunk reakegyes olvasóim ítéletére bizzuk. Mellőzve azon tételt „bedugtuk renegátaink éhes száját“ mert az épen neveltséges, kérdezzük, mi ez? „A magyarországi románok közül egy két kiválóbb értelmiségű egyéneken kívül (tehát újra és újra személyiségi distingválások,) jobbára a szegény falusi tanítók szerepelnek az előfizetők lajstromában, ennek egyszerű oka van — ugymond a böles program, melyben különben árnyékla sincs a pontos politikai színvallásnak — „ugyanis nem csak hazafiui nemes érzelmekben, de műveltség tekintetében is kevés kivétellel fölebb állnak a tanítók a clerusnál.“ Ez mondatik a 19. század másod felének első negyedében, a midőn pedig a román nemzeti törekvések potenciákra emelve szárnyalnak, és ezeknek sulypontja épen a clerus műveltségére fektetetik (tudva van ugyanis neveletlen elerus — neveletlen nép!), a főpásztoroktól kezdve a falusi lelkészig az utaltatik az elől harcolásra, és hozzá is intéztetik az előfizetési felhívás. Na már kérem alázatosan ezt értse a kinek tetszik, vagy a ki elég vak azt meg érteni. Én részemről (akár világi vagyok, akár pap) egy pillanatra szörnyüsitően megbotránkoztam benne — gyarló az ember. És ha fölemlítjük, hogy a gör. kath. román vagy oroszokkal vegyes

püspöki megyékben Magyarországon már jó rég ideje, sőt e században úgy nevezett „moralista“ lelkészt nem is bocsáttattak pályára, legujabban pedig a szamos-ujvári megye erdélyi és Kővár — vidéki részeiben is megszüntetett ezen „cursus“ úgy hogy jelenleg minden papnövendék a bölcséleti tanszak után a 4 évfolyamu theológián rendesen képeztetik, és ha a bánátságban vagy egyebütt is a nem egyesültek részéről találattván még „moralisták“ a kik sokszor normák után fölvétetnek egy évi theológiára, s ennyi képezettséggel lelkészekül szenteltetnek, valamint a károly-fejérvári gör. kath. egyesült Metropolián a már egyszer megszüntetett „moralis“ lelkészi tanfolyam a mult évben az ottani körülmények mostohasága mint „malum necessarium“ ujból vissza állittatott; ha mondom ezekkel szemben csak azért állittatnak (másképp épen nem lehetne) a tanítók műveltebbeknek mert ők „preparandiát“ végeznek: ez még az előbbiek rendszerezett qualificatioját tekintve, amaz állításban rejllő enormis (másoktól hallottam szemtelen) sértést, nem semmisíti meg sehogy sem, egy részt azért, mert ha az egész román lakosságot is vesszük fel, alkalmasint a felsőbb tanintézeteket látogatott clerus áll többségben, de minden esetre a műveltebb kevesebbség imponál és fölényt gyakorol, más részt meg azért, mert közönségesen tudja van, hogy a preparandián szinte jobbára algymnasiumot sem végzett tanulók járnak, és hogy ennyi, illetőleg ily csekély tudományos képzettség mellett — ezt a preparandia nem is adhatván — miként lehessen a tanítói kart nemesebb érzelműnek és műveltebbnek állítani. még csak megközelítőleg is a clerusnál — azt hadd tudja a Concordia! és ha még hozzá tesszük, hogy hadd feleljen az Isten és embereknek, ha egyéb káros következményeken kívül a fegyelmi köteleket papság és tanítói kar között nem iszonyodik ily könnyelműen megtágitani; meglazítani, alaptalan hiúságra, badar elbizakodásra, dölyf és fölhatalomra ingerlő hizelgésekkel árasztván el ez utóbbiakat: ugy mi ezen rövid tájékoztató kitérés által már bevégzettnek is tartjuk egyszersmind feleletünket, és az ilyen programot még a tartós megbotránkozás és harag felidézhető sére is igen gyarlónak véleményezvén —

dül értette volna meg e tettemet — jó anyámnak sirja.. Tegnap utoljára látogattam meg, mikor elhagyandom azt végkép... Miért is megyek el? Itt boldogtalan lennék, s ott sem leszek boldog: az eredmény egyre megy ki. Mit, hát Gyula m szerelme, s boldogsága nem elég jutalom-e azért, hogy eldobom e fénym, itt hagyom legszentebb emlékemet!?! Igaz! Ha előttem állna a pokol, s itt lenne a menny, mégis elmennék vele; mert én őt úgy-úgy szeretem.... szólt a szép leány, s elfojtá szavait a feltört zokogás.

Az óra éjfélre ütött; a szellemek órájának eljöttére, a lány megrázkódott s zokogva tördelé:

— Oh anyám, édes jó anyám!.... E pillanatban az ablakon zörejt hallatszott.

Egy erős nyil pattant az ablak keresztjére. A nő felugrott „alant van, ott vár,“ susogá... Egy percig ott állott mozdulatlanul — önmagával küzdve, aztán az ablaknak rohant, megerősíté a föllött kötélletra kapasztá az ablak vaskeresztjéhez, majd fölrugatta a halvány méceset, s mint siető szellemárny—vonnult a más szobák felé. Ott álmodott az öreg Zaunter, magában rebegve leánya boldogságáról érthetetlen szavakat.

— Ő boldoggá akart tenni, csak az eszköz volt hibás! Bocsáss meg, bocsáss meg jó atyám, tördelé suttogva, — ráhajolt s megcsókolta a reszkető ajakat.... Az apa fölébredt, fölemelé fejét, megcsókolta, megölelte leányát, s szólt:

— Menj, menj aludni édes gyermekem!

Klotild ujból megcsókolta arcát, ajkát, homlokát.

— Jó éjt, jó éjt leányom, menyegződre viradólag álmodjál, álmodjál szépeket, folytatá az öreg.

A leány megfordult, eltakarta arcát, míg a másikkal szívéhez kapott, s tántorogva ott hagyta a szobát, lasudan zokogva:

—Elszakítám a legszentebb láncot, megöltem apám életét!... Nem, nem, én maradok. Inkább én haljak meg, mint atyám sorvadjon el hűtlen gyermekeért!

E percben hallszott előtte Gyula reszkető szava.

— Imádozt Klotildom, te habozasz, ily hamar megbántad ezt? Nem, nem ezt vártam tőled!

E hangban annyi fájó szemrehányás volt, a lány megdöbbenve nézett az ifjura...

— Ne vádolj, ne vádolj! én megyek! szólt, s leborult a földre, megcsókolta e padlatot, mit azok tapostak, kik szerették őt, imát rebegett, minek véghangja volt:

— „Bocsásd, bocsásd meg vétkemet!“ s szilárdon lépett alá a hágsón, melynek alján szerető karok várták őt.

A következő pontok egy lélektani igazságot mutatnak föl: hogy a kész akarva szerelemért átvett nyomorban addig van boldogság, míg tart az önértet büszkesége, hogy fáradhatunk azért, ki mindenünk; de ha sulyosbulni kezd ez állapot, elotlogatja a szerelem lángját, vagy kettőzteti a fáradást és

összerogy a munkáló erő. S a mint nő a nyomor fejünk felett, úgy a képzelt boldogság is tova száll és az ész öröklő ujból a trónt, melyet az élet tava-zán — a másik kárára — a gondtalan szív szokott bitorolni.

Gyula és Klotild míg a boldog percek mámorában úsztak, egy jutalmazó esőként, a boldogság egyetlen mosolyáért oly fáradalommal dolgoztak.... De a nőtt terhekkel havak multán leszakadozott a nyimbus. A nő, ki nem volt megszokva e fáradozáshoz, kit a kényelem növelt föl a munkátlanságnak; ha férje kebléhez szorítá ez áldozatkész-ségért, s férje arcáról egy örömkönyt törölt le, oly veghetlen boldog volt, s föl nem cserélte volna fényes multjával e fáradalmas jelent; de a férj homlokán mind sürűbbek lőnek a gond-redők, s az aggódás elvette esőkjának kéjt hozó melegét. Naponta borúsabb, halványabb lőn s roskadott. A férj szerelme most kényelmet akart előteremteni, s eladta a kis vagyont — az ősi birtokot. Ez sem tartott soká. Mindig közelebb jött sötét arcával az inség, a nőtt a fáradság és fájdalom ágyba dönték.... Ott viraszt a férj, lesi minden percét, s ha egyetlen vidorság elszalad arcán oly boldog, kész nélkülözni mindent, éhezik, rongyollik, csak nőjének legyen mindene, gyógyszerre, étele kényelme. Valami gyönyör van abban: ápolni a szenvedőt kit szeretünk.

De fordítsuk el kissé szemünket az inségtől, s nézzünk be egy fényes terebe.

haladunk tovább; jóindulatulag engedve át a tért a felvilágosodás valódi sugárainak terjesztésére a Concordiának, mely a világ előtt megsértve a clerust, megbocsáthatatlanul különös elégteliséggel valja be, hogy egy „nemes érzelmű és a clerusnál műveltebb“ néptanítói osztálylyal méltán dicsekszik! Pedig jól emlékszem, épen e lap hasábjain állt a tanítók hiányos neveltetéséről és állítá, hogy községi iskoláinkban még a tankönyvek sincsenek rendszeresítve és kiegészítve, úgy szólván az a, b, c-és könyveket kivéve. — Most már tessék logice kombinálni, „hangjáról ismerjük a harist!“ * * *

(Folytatása következik.)

NEHÁNYSZÓ A TAKARMÁNYOZÁSRÓL és telelésről.

(Folytatás.)

IX. Pelyva és török.

Mely az eddigi tapasztalt gazdasági rendszer szerint elhanyagoltatva össze fül, megpenészedik, utoljára a trágya dombra kerül. Ha a nyomtatás úgy intéztetik, hogy az télen törtéjék, a mindennapi pellyva jó táplálékul szolgál mind a lovaknak mind a szarvasmarhának. Ha pedig a nyomtatás még kora őszön bevégeztetik szárazon por nélkül, hosszú s iz forma rakásokba célszerűen elrakva és az eső ellen szalmával jól fedve sokáig ellehet tartani. Az etetésnél azonban figyelemmel kell lenni, hogy miután a pellyvába levő szálkák a szarvasmarhának inyre ragadva azt megtöltik, a szarvasmarha inye minden héten egyszer lágy sóval megtisztítassék. —

X. Tengeri csutka.

A csős tengeri lefejtése után származott kopasz csutka, mit eddig csak tűzre szoktunk használni, nem megvetendő takarmánypótlék; igen de, hogy ezt célszerűen használni lehessen, csutka törő, zúzó vagy örlő gépre volna szükség; a mult években hírlapilag kihíresztelt zúzó vagy örlő gépek, közközléssel egy-egy község számára megvásároltatva, a legjobb szolgálatot tennék. Az az általnyert tengeri csutka dara meleg vízzel beélesztve, az abból ez által kifejlődő cukor tartalom elegendő táperőt adva, a legjobb takarmánypótlék, mely a jószág eleibe téve a legjobb ízűen feléttik, és igen kevés szalma vagy széna potlékkel kedves eledeltül szolgál.

Az itten elő számlált takarmánypótlék kevés kivétellel mind beszerezhető, csak egy kis kedv, után járás és szorgalom kívánatik. A ki a jószága körüli dajkálást elkerüli, az érdemes a maga sorsára.

A telelésről általában.

Ha a telelést az eddigi modorban bőséghez szokva folytatjuk, felszámítja a felemészített takarmány értékét,

szomorúan fogunk meggyőződni a telelés után, hogy a jószág maga-magát emészette fel; és ennek tudása után eselédinket fogjuk kárhóztatni, hogy ennyi meg ennyi takarmányt pazaroltak el, hogy tehát a cselédség kártevény kezei közül valamit is megmenthessünk nagyon szükséges:

1-ör Az etetésnél szigorú rendet szabni, és a takarmány minősége és mennyiségéhez képest, az etetés módját idő és fontszámra meghatározni.

2-or. A széna készlet azonnal részletekben (portio) költessék és egy-egy napi adag ki olvastassék. Ez által el van érve, hogy a jószág mindennap rendes és egyenlő tartásban részesül, és nem függ a cseled önkényétől, de más részről a gazda is tudja, hogy jön ki a takarmány.

3-or. A mely cseléd a kiadott rend és etetésiszabály ellen vét, megfenyítettessék.

4-er. Az etetésen kívül a cselédség a jószág takarítására és istálló tisztán tartására utassitassék.

5-ör. A telelésnek egyik fő kelléke a jól elrendezett istálló levén, az télen a lehetőségig tiszta légű és meleg legyen, mert a hideg istállóba két annyit es i: és mégsem látszik rajta.

A hol elegendő gazdasági kényelem van, a takarmány ellenőrzése tekintetéből zár alatt tartassék, a takarmány tartónak szénáskertnek mindig tisztának kell lenni. Egy rendes gazdánál annyi a szénás és takarmány tartó, mint a gazdaszonyoknál a kamra, a hol rendellenességnek nem szabad lenni. A szénás kertekben néhol látható apró csomok elszórt széna és szalma feneknek, mind annyi alkalom a lopásra, a hol a rendetlen cselédség egyet-mást eldugni szokott, hogy azután onnan tovább vihesse, ezt tehát mindenáron meg kell akadályozni,

K. J.

(Folytatása következik.)

A Szatmár-megyei fiók gazdasági egyesület igazgató választmánya Szatmárt 1863 február 18-án tartott gyűlésének jegyzőkönyve.

Báró Vécsey József alelnök ur elnökle alatt gróf Degenfeld Pál másod alelnök, Boros Pál, Botka Imre, Domahidy Ferenc, Horváth Dénes, Madarasi János, Nagy Ignác, Nagy Károly, Peley József, Pellet Alajos, Tóth László, Válik Károly, Vályi János, báró Vécsey Miklós, Veisz Gáspár, Zsitkovszky Zsigmond igazgató választmányi és több egyleti tagok összegyűlvén;

I.

Báró Vécsey József alelnök ő méltósága a szép számmal megjelent tagokat szíves örömmel üdvözlí s a gyűlést megnyitja.

II.

Alelnök jelenti, hogy Madarasi János ur, ki a jegyzőkönyv vezetésére közgyűlés által felkéretett, ennek tovább folytatásáról határozottan lemondván, ideiglenesen helybeli ügyvéd Farkas Antalt hívta fel a jegyzői teendőik végzésére addig is, míg e részben a közgyűlésnek előterjesztést tehetne, ki a felhívásnak engedett; Kedvesen vevén az igazgató választmányi gyűlés

méltóságos alelnök urnak e célirányos intézkedését, tisztelt jegyzőurral e téren örömmel találkozik.

III.

Gyene Károly egyleti pénztárnok ur az általa 1863-ik évig a haza szent ügyének szolgálni kívánásból elvállalt pénztárnokságról határozottan lemondván.

Bár ősmert erélyessége és tapasztalt ügyszeretete e lemondást sajnálatossá teszi az egyesületre nézve; de lemondó komoly elhatározását tiszteletben tartván, eddigi működéséért pedig a meg érdemelt elismerést nyilvánítván a lemondást kénytelen tudomásul venni s addig is, míg e részben az illetékes közgyűlés intézkedhetnék, a pénztárnak az erre ideiglenesen vállalkozó Veisz Gáspár igazgató választmányi tag kezébe átadására Nagy Károly és Vajai Károly tagok s Farkas Antal ideiglenes jegyző küldetnek ki, kik egyszersmind a pénztárnoki számadás megvizsgálásával is megbízattak — jelentésök bevarátván.

IV.

Gyene Károly pénztárnok ur a pénztár állását 1863 január 4-ikéről bemutatván ekképen:

1862-ik évben

Bevétel: 1-ör 144 alapító tagtól 3 fájával.	
2-or 219 rendes „ 3 fájával.	
3-or 110 segéd „ 1 fájával befolyt	
a pénztárba — — — — —	1275 ft. 50 kr.
A kiállításból bejött — — — — —	598 ft. 86 kr.
Előre fizettetett — — — — —	4 ft. —

Összes bevétel 1678 ft. 36 kr.

Kiadás: összesen kiadatott — 675 ft. —

Pénztári maradvány 1003 ft. 36 kr.

Ebből kamaton van — — — — —	500 ft. —
Ismét kiadatott — — — — —	500 ft. —
15 darab arany vétetett 6 ft. 50 kr.	81 ft. 50 kr.
25 „ 2 ftos tallér 2 ft. 70 kr.	67 ft. 50 kr.
Papirpénzben van — — — — —	33 ft. 96 kr.

Összesen 1003 ft. 36 kr.

Kinn van a tagoknál 664 ft. 50 kr. hátrálék:

Tudomásul szolgál s a kinn levő 664 ft. 50 kr. bevételre Veisz Gáspár ideiglenes pénztáros s Farkas Antal urra bizatik.

V.

Alelnöki felhívás folytán Gyene Károly ur jelenti, hogy a felállítandó takarékpénztár érdekében a meg bízott küldöttségi tagok eljárása azon örvedentes eredményre vezetett, mi szerint az eddig beérkezett aláírási iven 700 részvényen felül van aláírva és így a takarékpénztár alakulása lehetővé van téve, mi iránt az előleges bejelentés az illető közhatalosnál meg is történt.

E jelentés örvedentes tudomásul vétetvén az alakító közgyűlés összehívása s az alap szabályoknak helyi viszonyaihoz alkalmazott kidolgozása, az alakító gyűlés elébe terjesztése, valamint a közhatalosnál szükséges bejelentés eszközése alelnök ur, mint különben is a takarékpénztári küldöttség egyik tagja teendőjeit mondatik ki.

VI.

Vajai Károly egyleti tag beadja a Szatmár felé vezetendő vasút első meg pendítésétől jelen ideig tett lépések és kísérletek rövid vázlatát az ügy folyamát

IV.

Fenn a falusi kéjlek fényes termeiben a falú urnóje ül; özvegy, ifju és szép! Egykor a gyermek Gyulának volt játszótársa s végre titkosan imádták egymást. A szép Málvinát szíve nélkül gazdag urnak adták nőül, de ő nem felejtethé az édes gyermek ábrándokat, s szíve epedve csingött a mult emlékein. Az ifjut sorsa hívta, s majd Klotild szerelme háttérbe üzte a gyermek vonzalmát....

Mikor most a sors összehozta őket, a nő özvegy volt, szép és ragyogó. Az ifjunak szíve földobogott újra; de remegve csitítá le szive vágyait; kerülte, szaladta a perccet, nehogy lássa őt, nehogy föllobogjon a régi vonzalom, s meg kelljen csökkentni szerelmét az iránt, ki érte annyit áldozott.... Hogy ne lássa fenn a kastélyt, hol őt annyi pont emlékezteti arra, a mitől úgy akart futni, szaladni, elbútt nője ágyához, s ráfüggeszté szemeit a még hervadtan is szép arca, merőn leste minden mozgását, hogy elvonja lelkét a multtól; s ha mégis emlékezett, ráhajolt a nőre, megcsókolta a kis bibor ajkat, mely egykor a mennyet varázsolá elő, a szép halvány homlokot, — s elfeledett mindent.

Ott virasztott, ott kűzködött, ha az urnó hívó jegye szólítá is őt a kastélyba.... Nem akart menni; de hívta őt a tisztelet, s hogy erőt nyerjen, megcsókolta neje ajkát, s a kastély felé indult. Odaérve a fényes termekben,

lelke elszorult, minden zúgot úgy ismert, úgy emlékezet reájok. A belső termek egyikében a szép özvegy várta őt.... Gyula döbbenve nézett a kifejlett szépségre, ki most édes mosolylyal nézte őt, megfogta gyöngéden kezét, maga mellé vonta, s oly zenehangon suttagó fülébe:

— Jöjjön, jöjjön ön közelebb — gondolja, hogy még mind gyermekek vagyunk!

Ez emlékeztetésre az ifju vére sebesebben kerengett, ereiben lűktegett a vér s a szó elhalt ajakán....

— Milyen rég, rég nem találkozánk, folytatá a deli nő bizalmas arccal.

Gyula alig tudta utánna rebegni:

— Nagyon rég!

— És kihitte, hogy így találkozáunk, hogy ily hideg azon kedves arc, melyet a gyermekkori barátnő legelőbb látott és szeretett, szólt szemrehányólag a szép nő....

E szavak az ifjunak visszadák egész öntudatát s bátrabban szólt:

— Nem hidegség, óh asszonyom, a mivellette hangomat; a bámulat és fájdalom tőn némává engemet. Nagysád oly szép lőn, s én annyit vesztettem! Ki hitte volna, hogy még így találkozáunk!

Annyi fájdalom volt e hangokban, s annyi részvét mi e hangokra a hölgy arcáról vissza tükrözött....

— Édes Gyulám elfelejté e már a régi szóllittási hangot?! Oh vegye vissza, használja azt és csevegjünk a multról — feledni a jelent! szólt a nő.

— Oh asszonyom, milyen jólesik, hogy ön még most is a régi jó Málvin, az „én Málvinom“, s nem a gögös urnó! szólt az ifju s ajkához emelte a szép púha kezeckét, — melyek az övét gyöngéden megszoríták....

Hosszan beszélgettek a mult gyönyöreiről az ifjukor játékaikról; a nő hangjában annyi vonzalom, annyi szíverő szólt, hogy az ifju lassan-lassan a mult gyermek évek gyönyör percében érezve magát — közelebb vonult a nőhez?

(Folytatása következik.)

Katáng virágok.

IV.

Azt mondják, hogy: elkarhozom,
Nagyon ritkán imádkozom;
Pedig Isten nagy fenségét —
Hogyha érzem lelked fényét —
Szent ihlettel megbámulom,
Hosszan, némán nagy áhítattal
Kebeleden imádkozom....
Kimondja, hogy elkarhozom?

Mint „péri“ a menny ajtaját,
Várom ajkad felnyílását,
Hallom, ha zeng ott a beszéd,
Az angyalok karéneket;
S hogy ha szived dobbanását
Szűmen hallom, s vágyó ajkad
A nagy üdvöt lehelli át....
Mi az más mint — a mennyország?

Zombori Gedő.

felvilágító 7 tétel alatt csatolt okmányokkal:
Kedvesen vétetvén az egylet levéltárába tételük alkalmas időben használhatóság végett.

VII.

Veisz József nagykarolyi lakosnak, mint a szatmár-megyei gazdasági kiállítás alkalmával a bíráló választmány által érdemokmányt nyert sopronyi tűzoltó gépgyár ügynökének az itt készült gépek ajánlása iránt beadott folyamodása az illető szakosztálynak véleményezés végett kiadatik.

VIII.

Gyene Károly egyleti tag az egyesületnek alapszabályaiban kitűzött, de a közérdek és dolog természete által is támogatott célját figyelemre vévén s az eddig tapasztaltnál nagyobb és kielégítőbb eredmény elérését kívánatosnak tartván indítványozza, hogy a szakosztályok hivassanak fel a hatáskörükbe eső gazdasági és iparágak mezején fogathatba vett munkásságukról a közlelbbi közgyűlésig előterjesztést tenni s ez által az egyesület működése és hatása felől mind az egyesületet mind a közönséget tájékoztatni.

Az indítvány kor és célszerűnek találván a szakosztályok elnökei felhívandók, hogy osztályuk tagjait összegyűjtve a jövő nagy gyűlésig az igazgató választmány elnökéhez adják be jelentésüket eddigi működésükről és a hatás körükben ne talán észrevett változásokról, akár előhaladás, akár visszalépés történt.

Ezzel az alelnöki felhívásra a választmány körébe tartozó egyéb indítvány vagy tárgy nem hozatván tel az ülés berekesztett.

Kelt mint fent.

Jegyzette: **Farkas Antal.**

A putnoki „Méhészegylet“ alapszabályai.

I. Az egylet címe, székhelye, és pecsétje.

A „Méhészegylet“ központja, gyakorlati működésének helye Putnók városa lévén „putnoki méhészegylet“ címet vesz fel; s pecsétjén is ezen címet egy repülő anyaméh körül írva viseli.

II. Az egylet célja.

Célja az egyletnek egyelőre, a városhatárban felállítandó közméhesbe a méhészeti gazdálkodás célszerű vezetése, az e téren szerződő elméleti és gyakorlati ismeretek életbeléptetése s terjesztése mellett, az egyleti tagok által ezen gazdasági ágba fektetett tőkének menettel jövedelmezőbbé tétele. Egyszermindt szándéka az egyletnek majdan az országos „Méhészegylet“ tel összeköttetésbe jönni, s ott magát mint részvényt bejegyeztetni, ennek gyűlésein — ha ezt célszerűnek látja, és módja leend — képviseltetni.

III. A társulat alapvagyon.

A társulat tőkéje jelenleg 200 (kétszáz) részvényben, vagyis 200 darab köpü mértékben állapítatik meg s ezen tőke oszthatlan közös egyleti vagyon képez. A részvények számának jövedelmi szaporítása, vagy a má kibocsátott részvényeknek vétel általi visszaszerzése, az egylet közgyűlése jogában van.

IV. Az egylet alakulása s annak tagjai.

Mindenki ki a társulati szerződés aláírásával egy vagy több részvényt megvett, alapító tagja az egyletnek, részvényéről szabályszerű okmányt kap, őt részvényről többet senki nem bírhat. Mindazok kik ezen alakulás után későbbi vétel örökösödés, vagy más törvényes címen részvények birtokába jutván, egyleti tagok akarnak lenni: kötelesek ezen jogukat a jogcím szerzés után 30 nap alatt az egyleti elnöknek bemutatni, mert kivéve az örökösödési eseteket, minden másnemű részvénybirtok változásnál, a társulatnak a részvényhez vételi elsősegi lesznek. Ha a társulat ezen előjogával élni nem akarja, a bejelentés után félév alatt, az ily részvény új birtokosai jogukat a választmány előtt igazolván, ők mint részvényes egyleti tagok, az egylet jegyzőkönyvébe beiktatattak; miután minden egyes részvény után 25 krajcár be- és átíratási díjat le is fizettek. Az alakuláskor részvénydíjait a kitűzött határidőre be nem fizető tagokra néz, jogában van a társulatnak szerződés értelmében az illetőket beperelhetni, sőt még ha részvényekre más vevők ajánlkoznak: ezt azoknak általadván, az egyleti tagok sorából kitorúlni.

V. Az egylet jövedelme.

A méhtenyésztésből a fektetett tőke által előállítandó haszonban, minden tag részvénye arányában részesül a tiszta jövedelem negyedrésze azonban mindenkor a társulat tőkéje gyarapítására oszthatatlanul benn marad; egyébiránt az ezen 1/4-részen felüli tisztajövedelem hova fordítása felett is az egylet közgyűlése határoz. Az osztalékok folyó készpénzben fizetnek ki.

VI. Az egyleti tagok jogai.

Az egylet vagyonához köztulajdoni jog, s a jövedelem élvezete mellett, minden tagnak joga van az egylet ügyébe szabályszerűleg befolyani; azoknak gyűlésein önmaga, vagy megbízottja által jelenleni, indítványt tenni, tanácskozni és szavazni; bir cselekvő, ha férfi és

nagykorú, akkor választói képességgel is az egylet tisztviselőire nézve, joga van ott ezeket eljárásokért feleletre vonni, és számoltatni. Minden részvényes csak egy szavazattal bir.

(Vége követ.)

LEVELEZÉSEK.

Gömörmege Febr. 23. 1863.

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Az ige testé lett, a rég pengetett gazdasági egylet eszméje megénkben is alakot öltött. Jeles gazdaszaink belátták, hogy egyesült erővel nagyobb életkétséget s a közbizonyosodás célja felé törekvő erélyesebb intézményeket állíthatnak előtérbe.

A „gömörmegei gazdasági egylet“ folyó hó 17-én megalakult. Rimaszombatba az említett nap reggeli óráira köztanácskozományra, első alakuló gyűlésre hívtak meg megyebeli gazdaszaink gróf Serényi László ur által. Ez összejövetelen az alapszabályok aláírtak, elnökül a tisztelt gróf említtetik. Az alapszabályok megerősítés végett felvannak terjesztve az illető helyre.

Az alakulást s gazdaszati egyesülést követte, igen díszes s fényes táncvigalom, melyben a megye szép hölgyei s közbirtokosai résztvettek. Rimaszombat e napon oly élénk oly ünnepies színezetű volt! A vidékről begyűlt uri rend, rohogó fogatokon mosolygó arcok, mintha valami családi ünnepélyt ohajtottak volna díszesíteni. Lakodalma volt e nap a megalakult „gazdasági egyesület“nek. Egy értelem, egyakarát, a közjó iránti lelkesültség volt azon genuszháromság, mely kiterjesztett ragyogó szárnyakkal lebegett a részvevők fölött.

Hét, s Hosszúszó gömörmegei helységek tűz által nagyrészen elpusztultak, számos család lön nyomor s inség áldozata. A derék patnokiak emberszeretőknek ismét szép jelét adták, a héti szerencsétlenek javára e hó elején tartott táncvigalom 40 oszt. forintot jövedelmezett. Mely a szomorú sorsra jutott szomszédoknak azonnal kézbesítették. Az idejében nyújtott segély, legyen bár csekély, többet ér a későn érkezett gazdag ajándoknál. A mindenki fölött eber szemekkel örökös gondviselés, bizonyosan megfogja jutalmazni, jutalmazza is meg, a saját hibáik nélkül nyomorra jutott ember-társak jöltevőit!

Megyénk némely vidékén a himlő roppant mérvben uralkodik. Öreg férfiak, nők s gyermekek halnak el himlőben, ifjú szép leányok vesztik el arcuk szépségét, s földülések után alig ismernek magukra. Ily himlőkorra öregeink sem emlékeznek, de reméljük, hogy a tavasz közeledtével megváltozván a légmérséklet, megszűnik ezen aráektelenítő, s halállehelő ragály.

K.)

HELYBELI HIREK.

⊙ E hó 10-ikén az „Avas“ rendezésére tartott birtokossági gyűlés, az ügy elintézését Báró Vécsey Miklós ó nga elnöklete alatt működendő 7-tagu választmányra bizta.

⊙ Elhanyagolt ipari s kereskedelmi érdekeinkre nézve kedvező ujdonságul említhetjük, hogy vállalkozó szakavatottaink közül többen, egy rég nélkülözött intézetnek, real és kereskedelmi iskolának — most még mint magány intézetnek — felállítását tervezik. Egy ily intézet szükségességét, most midőn az ipari és kereskedelmi tudományok oly gyorsan haladnak, az első percre mindenki átlátja, ki bár mi kis figyelemmel kíséri városunk e téren mozgalmait. Ajánljuk az eszmét az ipar, kereskedelem és a real irány embereinek figyelmébe, s igen kérjük, hogy annak idejében ez intézet létrejöttét egész erejükből eszközöljék.

⊙ Hallomásból tudjuk, hogy városunkban „gyümölcs termelő“ vagy „kertészeti egylet“ létezik, mely e napokban tartá első gyűlését, de szerkesztőségünket sem tagnak fel nem szólíták, sem a gyűlésre meghívással meg nem tisztelték. Kérjük az illetőket, tudassanak velünk valamit az egylet életéből és szabályaiból.

⊙ Hétlőn: e hó 9-ikén lapunk 7-ik számában megjelent közleményért a katonai bíróság vizsgálatot rendezett.

⊙ E hó 9-ikén városi műkedvelőink szorgalmat és átgondoltságot tükrözött színi előadása „az eladó leányok“ban gyönyörködtetett, s Békési Imre (Gondosi) remek játéka, arc — és tagművészete lehelt életet Szigligeti leggyengébb s kivitelben hiányo-

*) Örvendeztessen meg gyakran ily érdekes szerkesztetű levéllel. Szerk.

sabb művébe. Hatást a darab nem eszközölt; szívtünkben kedvesebb hurt pendített meg a szereplők — Nagy Krisztina, Korányi Fanni, Horváth Katalin Berki Hermin, Munkácsy Laura urhölgyek, Félegyházi Elek, Nagy Áron, Sáfár János, Herceg Imre urak feltüntetett igyekezte vagy illetőleg sikerült könnyedsége, melylyel azon nemes célból nyújtottak kezét Tháliának, hogy itt is vigyenek néhány porszemét hazánk beléletének nagy épületéhez. A zászlóval tűzött jótékony célokban benne van az öntudat kifizethetlentulma.

Az egész jövedelem volt 93 ft. 40 kr. Holnap mat. 16-ikán az élénk francia vigjáték — „Port a szemébe!“ szerepei legjobb kezekben lesznek.

⊙ Ungváron „tót egylet“ alakult, s orosz műkedvelő társulat játszik.

⊙ E napokban egy segéd lelkész ur minket is vámszolgának vagy úte-inálónak gondolt — így irván ékes ortographiával: „En alól irt Édes Apám, megbizásából küldöm a Tárogatóra a két évnegyedi díjt két osztr. ért. orintokban azon eszivevéttel, hogy többé járatin nem kívánja nem akarván azzal is utat csinálni Szatmár várossába.“

⊙ A gömör megyei méhészegyletnek lapunk mai számában közölt alapszabályait azon kérelemmel ajánljuk a gazd. egylet és gazdáink figyelmébe, hogy gazdaszatunk e legelhanyagoltabb ágának terjedésére ily egylettel kezdemenyeyezzenek.

⊙ A Debrecenben felállítandó erdészeti és gazdasági iskola költségvetését az orsz. gazd. egylet már elkészíté. Úgy véli, hogy jó lenne ha szükségleteit országos pénzalap fedezné s ugyan ide folya bé a minta gazdaság — melynek beállítása 9000 forintba kerülne, jövedelme. A tanárok fizetésére és évi költségekre 16,000, taneszközökre 12,000, s épületekre 14,900 frt van számítva.

⊙ Odrova z Eleonora Jankovszka k. a. a kellemes hangu lengyel énekesnő városunkba érkezett s jövő kedden fog énekelni szinpadunkon. Ez élvezetes estvére előre figyelmeztetik közönségünket.

I R O D A L O M.

LEHÓCKI JÁNOS könyvkereskedésében található könyvek jegyzéke.

Arak új pénzben.
Révész Imre. Dévai Bíró Mátyás első magyar reformátor élet rajza és irodalmi művei . . . 1 ft. 40 kr
Oldal József. olasz nyelvtana Ollendorff — Ahn után . . . 1 ft. 20. kr.
Fekete János (Negrutiu) magyar román nyelvtan . . . 1 ft. 20 kr.
Lászlavics Imre Bábaság. A magyar kir. pesti egyetem szülési kóroda kézikönyve. Kölve . . . 2 fr. —
Batizfalvi Samu Dr. Mária gyógytestet gyakorlat. Schreber elvei nyomán. 43 ábrával . . . 90 kr.
Entz Ferencz Dr. Kertészeti füzetek. 7 füzet együtt . . . 4 ft. —
Tóthfalusi Miklós, Konyha kertész 83 kr.
Ottó Emil Dr. magyar francia nyelvtan, I. rész javitva fordították Gyene Gusztáv és Raine Lajos kölve . . . 1 ft. 20 kr
(Folyt. követ.)

Üzlet.

Szatmárt, mártius 11-én tartott hetivásár alkalmával behozott terményárak következők: Tisztabuza 6 ft. 5 ft. 40 kr. Kétszeres 5 ft. 4 ft. 40 kr. Rozs 4 ft. Árpa 4 ft. Zab 2 ft. 50—60 kr. Tengeri 4 ft. 20—40 kr. Kása 10 ft. Főzelek 7 ft. 60 kr. Krumpli 2 ft 10—60 kr. Asszuszilva 8—9 ft. 7 ft. 60 kr.

Tasnád marc. 6. 1863.

A mainapon tartatott hetivásár alkalmával a termények következő árban adattak: tisztabuza köb 5 ft. 60 kr. Kétszeres 4 ft. 40 kr. Tengeri 4 ft. Zab 2 ft. 40 kr. A krumpli szákszámra 1 ft. vékával 40—50 kr.

Szerkesztői üzenet.

A „Pesti napló“, „Sürgöny“, s „Hölgyfutár“ szerkesztősegeit, kiknek esere példányunkat egy vagy két évnegyed óta küldjük, s kik lapunkból híreket gyakran közölnek, a collegialitas viszonyánál fogva kérjük, hogy lapjuk cserepéldányait küldeni sziveskedjenek. KunSzent-Miklósr. A küldeményből egyet felhasználunk. Levelezéseit köszönettel vesszük.

Meléklet a „Tárogató” 11-ik számához.

H I R D E T É S E K.

Mostani József vásárra érkezik

L. HIRSCH ÉS L. BLAU

Ékszerárús Pestről.

ajánlják jól rendezett raktárukat a legújabb izlés után készített arany, ezüst- és ékszerárú-, gyöngyök- és órákkal.

Régi arany, ezüst, ékszer és gyöngy a legmagasb áron vétetik meg és cseréltetik be.

Főraktár: Pesten Nagyhidutezében 15. sz. és Bécsiutza sarkán.

Raktáruk: a Tamásy féle házban a nagy piacon.

Alulirt ajánlja a t. c. gazdaközönség nagybecsü figyelmébe, Vidacs alakban készült **ekéit** és **eketaligáit**, melyek jószágáról kezességet vállal. Ily ekéje alulirtnak a szatmármegyei gazdasági kiállításon dícsérő oklevelet nyert.

Elvállal alólirt továbbá: megrendeléseket bármínemű **gépekre**, s ezek javításait is a legjutányosabban eszközölni.

Ekéinek s eketaligáinak egyedüli kizárólagos raktára **JURÁCSKÓ DÁNIEL** helybeli vaskereskedésében van, hol is a gépészetbe vágó mindennemű megrendelések szintén elfogadtatnak. —

Lelkes István, gépész.

1—6 Műhelye van az apácázárda melletti sarokházban, 1326 sz. a.

Árverési hirdetmény.

Néhai özvegy Szűcs Kovács Mihályné Iván Maria hagyatékához tartozó, nagy utsalja szegletén 1346 sz. a. levő s 2500 ftra becsült házastelek f. é. március 20-án s ha ekkor eladható nem volna f. é. april hó 10-ik napján délelőtti 9 órákkor árvereztetni fog.

Miről a venniszándékozók azzal a hozzáadással értesitetnek miszerint az árverési feltételeket alantirtnál mindenkor megtekinthetik.

Kelt Szatmáron március 10-én 1863.

Korányi János,
árvaszéki ügyész.

1—3

Alant irott ajánlja a n. é. Gazda közönségnek bőven ellátott, s jól készült **VIDACS** alaku **vas eke** raktárát **2 3** és **4**-ed rendűekben a legjutányosbb áron, ugy szinte a tölevásárlott elhasznált ekéket mérséklett áron kijavítja.

Id. Koós Lajos.

1—5

Hirdetmény.

Esze Gábor felperés javára Weisz Sámuelről lefoglalt, s e városban 765 sz. a. fekvő, 1000 ftra becsült házastelek, f. évi aprilis 8-ik, s szűk-ég esetében május 6-ik napján árverésen el fog adami. Az árverési feltételek a városi telekkönyvi irodában hivatalos órákban megtekinthetők.

Szatmár város törvényszéke mint telekkönyvi hatóság, 1863. évi martius 5-én tartott üléséből.

Szatmáczky János, tk. vezető
mit a végrehajtásra egyik kiküldött.

94
1863

1—5

Eladó birtok.

Szatmárhoz egykét órányira, Ökörítón 400 hold első- osztályu szántó s kaszáló föld, **10, 20, 30,** vagy **50** holdas apróbb tagokban, egy vagy két évi részlet fizetés mellettt lett örök áron eladó. Előlegesen értekezhetni bérmentes levél által **Erdélyi József** tulajdonossal Egerben, s f. é. év april 20-án Ökörítón; a midőn a kivágás is megtörténhetik.

2—5

Eladó földbirtok.

Néhai Fülöp Mihály örököseit illető, a szatmári 553 sz. a. birtok lapon. 594 részlet alatt álló Templom-utcai 630-ik számú házaspár telek, melyen lakható állapotban lévő 3 szobájú ház, 2 osztályú istálló, szénás öb, gabonás és hasznos hajtó jó állapotba lévő szárazmalom van; továbbá 1878 r. sz. a. külső posta-kertben 1 holdnyi lanka föld; 1937 r. sz. a. 6 holdnyi szántó föld a szőke mocsárban; 10,623 r. sz. a. 2 holdnyi szántóföld a németi mocsárban; 10,937 és 10,930 r. sz. a. 9 holdnyi kaszáló a sulymos háton; ezen földbirtokok f. évi mártius hó 11 és 18-ik napjainak d. e. 10 óra táján az elől említett házastelek helységén, aláírt családi közös megbízott által önkéntes eladás alá bocsátatnak, ahol és a mikor leendő megjelenés végett, a veenni szándékozók felhivatnak.

Szatmártt, mártius 1. 1863.

Kollonai Soma, családi közös megbízott.

2-2

76/1863 t. k.

3-3

Hirdetmény.

Néhai Haulik Mihályné örököseinek e városi határban fekvő több rendű birtokai, közárverésen eladni rendeltetvén, azoknak árverésére még pedig: a szatmári oldalon fekvőkre nézve f. évi mártius 20-ika első, és ápril 20-ika második; a németi oldalon fekvőkre nézve pedig mártius 21-ike első, és ápril 21-ike második határnapokul ezennel kitézetnek. Az árverési feltételek s az árverés közelebbi részletei, e városi tkönyvi irodában a hivatalos órákban megtekinthetők.

Szatmár város törvényszéke mint telekkönyvi hatóság 1863 febr. 19. tartott üléséből.

Sztanacky János,

t. k. vezető, mint a végrehajtásra egyik kiküldött.

Mándy Benő lelkésznek Tyukodközségben 139 rudas legjobb minőségű tiszta szénája van eladó.

Értekezhetni lehet felőle ottani lelkész Farkas Benedek ural, vagy Mándon a tulajdonossal.

3-3

Eladó zongora.

Egy 6 és fél octavás — cseresznye-táblól készült jó karban lévő zongora eladó, — ez iránt értekezhetni lehet e lap szerkesztőségénél.

Eladó hágó mén.

Pálfalván a gróf Teleki Miksa ur 3 nagysága udvarában eladó egy jól termetű 16 markos, 6 éves, piros pej, jegytelen hágó mén, — apja Perkin, angol telivér a gr. Dégenfeld Pál 3 nsga erdőszádi istállójából, anyja félvér. Értekezhetni Pálfalván

2-3

Márton Bálint, jószág bérlőnél.

Nyomatott Szatmári Kovács Mártonnál (Templom-utca 348 sz.) 1863.

Hirdetmény.

A szatmár városi árverésztár javára Nemesán Péter s neje-től lefoglalt, Szatmár városban, nemes utczán 333 szám alatt fekvő s 10804 ft. 30 kra becsült házastelek f. évi április 22-én mint első, és május 20-án mint második határnapon, mindenkor a d. u. órákban, árverésen elfog adatni. Az árverés közelebbi részletei, s feltételei a városi telekkönyvi irodában, hivatalos órákban megtekinthetők.

Szatmár város törvényszéke mint telekkönyvi hatóság 1863. évi mártius 5-én tartott üléséből.

Sztanacky János, t. k. vezető, mint a végrehajtásra egyik kiküldött.

1-5

Hirdetmény.

Veisz Dávidtól lefoglalt, s e városban 766 sz. a. fekvő 500 ftra becsült házastelek, árverésen eladni rendeltetvén, erre nézve f. é. április 15 és május 13-dik napjainak d. u. 3 órája határnapul oly kijelentéssel tüzetnek ki, miszerint nevezett házastelek a 2-ik határnapon a becsáron alól is el fog adatni. Az árverési feltételek e városi tkönyvi hivatalban a hivatalos órákban megtekinthetők.

Szatmár város törvényszéke mint tkönyvi hatóság 1863 mar. 10.

Sztanacky János, t. k. vezető, mint a végrehajtásra egyik ki küldött.

1-3

675 tk.
1863